

Петро Мага

ВІРШІ З ОКОПУ

Схилилися знамена і вітрила,
 Розгубленість в обличчях і серцях...
 І вся планета ніби заніміла,
 І пробує повірити в цей жах.
 Ридає Бог на вічному престолі:
 Не бачили давно на небесах
 Прострелені потилиці і долі,
 І свастики на зламаних тілах.
 Хоча, напевне, долітав до неба
 Старечий стогін і дитячий плач,
 Дівочий божевільний крик «не треба»
 І регіт орків із смердючих пащ...
 Маленька Буча стала, як безодня,
 Згорів під танком тихий світлий рай.
 «Гуляй, Іван, нам можна все сьогодні!
 Хабаровськ і Іваново, гуляй!»
 Столітні сосни хмарами накрило
 Та поливав свинець замість води...
 І полягали люди у могилу,
 І вкрилися землею назавжди.
 Летять у далечинь небесні сотні,
 Вже без турбот, без болю і без крил.
 Над ямою тремтить дідусь самотній,
 Шукає рідних серед сотень тіл.
 За краще місце б'ються репортери
 І роблять фото в різних кольорах,
 Всі видання, всі світові етери
 На рейтинги помножать чорний жах...
 Барвиста земле, чом ти замовчала?
 Чом над світами тиша аж дзвенить?
 Ми ж говорили... ні, ми всі кричали,
 А ви не чули. Жрїть, панове, жрїть!
 Заклейте писок стрічкою із газу,
 Готуйтеся до наступної зими
 І слухайте, як рашенська зараза
 Вам завтра скаже: «Це були не ми,
 Ми атакуєм виключно любов'ю,
 Хіба ми брали участь у війні?
 Ми сяяли добро у Придністров'ї,
 У Грузії, в Донбасі і Чечні.»
 Це вже було. І з нами, і не з нами,
 І це, на жаль, триває сотні літ...
 Для всього світу Буча – це екзамен,
 Чи має право жити білий світ?!!
 Якщо у ньому зникла справедливість,
 Якщо свободу продають, як крам,
 Хай буде він, як з постера, красивим,
 Навіщо світ такий потрібен нам?!

А виродків ми точно відшукаєм –
 Гвалтівників, убивць і паліїв –
 В Іваново, в Хабаровському краї,
 Як треба, то дістанем з-під землі.
 Щоб згинув рід ваш сатанинський, сучий,
 Щоб, як один, вожді перевелись!..
 І лиш тоді всміхнеться наша Буча,
 І спробує зажити, як колись... ■

5 квітня 2022 року

Олександр Габович

ТРАВНЕВІ ШАШЛИКИ

Травневі шашлики, обіцяні безжурно,
 Травневі шашлики і літня шаурма,
 Всі пафосні слова, всі дзвони і котурни,
 Все зникло у пїтьму, не треба й задарма.
 Розстріляні тіла у Ірпені та Бучі,
 Розбитий Тростянець і Харків у диму,
 Ракети в небесах і втрати неминучі,
 Згоріла «Азовсталь» і наш Дніпро в Криму.
 Іще не всі бої учасників пожерли,
 Іще не всі втекли, іще не вмерли всі.
 Вирує море сліз від ступу до Говерли,
 Де неминучу смерть посіяли в росі.
 І села, і міста смердять москальським потом,
 Їх чорна ллється кров в загіджені яри.
 Загін захисників вже зник за поворотом,
 А пісня, ніби птах, злітає догори.

17 квітня 2022 року

ПРОЩАННЯ З РОСІЙСЬКИМИ ПАМ'ЯТНИКАМИ

Ваші рими влізли в наші душі,
 Грізний пафос кликав до зірок.
 Йди до біса, одна сьома суші,
 Залишився вирішальний крок.
 Бронза запозичених реалій,
 Вічний холод гіпсових століть
 Не вартують нашої печалі,
 Згинуть з їхнім військом мимохідь.
 На краю великої могили,
 В пустці ненароджених дітей
 Хай сьогодні знищить служба тилу
 Чергових непроханих гостей.
 Стануть на порожні п'єдестали
 Власна слава, власні лють і міць,
 Щоб своїх навіки пам'ятали.
 Ви ж лежить в уламках, долілиць. ■

09 квітня 2022 року